

ŽIVOT
Pána a Spasitele našeho
Ježíše Krista

podlé

sepsání Sv. MARKA.

Knihtiskárna Alberta Malíře na Král. Vinohradech.

EVANGELIUM

PODLÉ SEPSÁNÍ

SVATÉHO MARKA.

PODLE POSLEDNÍHO
VYDÁNÍ KRALICKÉHO Z ROKU 1613.

LODŽ.

1907.

KAPITOLA I.

Počátek evangelium Ježíše Krista, Syna 1
Božího; Jakož psáno jest v prorocích: 2
Aj, já posílám anděla svého před tváří
tvou, kterýž připraví cestu tvou před tebou.
Hlas volajícího na poušti: Připravujte 3
cestu Páně, přímé čiňte stezky jeho. Křtil 4
Jan na poušti, a kázal křest pokání na
odpuštění hříchů. I vycházela k němu 5
všecka krajina Judská i Jeruzalémští, a
křtěni byli od něho všickni v Jordáně
řece, vyznávajíce hříchy své. Byl pak 6
Jan odín srstmi velbloudovými, a pás ko-
žený na bedrách jeho, a jídal kobylky a
med lesní. A kázal, řka: Jde za mnou 7
silnější nežli já, kterémuž nejsem hoden,
sehna se, rozvázati řeménka u obuvi jeho.
Já zajisté křtil jsem vás vodou, ale onť 8
vás křtíti bude Duchem svatým. I stalo 9
se v těch dnech, přišel Ježíš z Nazarétu
Galilejského, a pokřtěn jest od Jana v
Jordáně. A hned vystoupiv z vody, uzřel 10
nebesa otevřená a Ducha jako holubici

11 sstupujícího na něj. A hlas stal se s
nebe: Ty jsi ten můj milý Syn, v němž
12 mi se dobře zalíbilo. A i hned ho Duch
13 vypudil na poušť. I byl tam na poušti
čtyřidceti dnů, a pokoušín byl od satana;
a byl s zvěří, a andělé přisluhovali jemu.
14 Když pak byl vsazen Jan, přišel Ježíš do
Galilee, káže evangelium království Bo-
15 žího, A pravě: Že se naplnil čas, a při-
blížilo se království Boží. **Čiňte pokání,**
16 **a věřte evangelium.** A chodě podlé moře
Galilejského, uzřel Šimona a Ondřeje,
bratra jeho, ani pouštějí síti do moře,
17 (nebo rybáři byli). I řekl jim Ježíš:
Poďte za mnou, a učiním vás rybáře lidí.
18 A hned opustivše síti své, šli za ním.
19 A poodšed odtud maličko, uzřel Jakuba,
syna Zebedeova, a Jana, bratra jeho, ani
20 na lodi tvrdí síti. A hned povolal jich.
A oni opustivše otce svého Zebedea na
21 lodí s pacholky, šli za ním. I vešli do
Kafarnaum. A hned v sobotu šed do
22 školy, učil. I divili se náramně učení
jeho; nebo učil je, jako moc maje, a ne
23 jako zákonníci. I byl v škole jejich člo-
věk, maje ducha nečistého. Kterýž zvolal,
24 Řka: Ach, což jest tobě do nás, Ježíši
Nazaretský? Přišel jsi zatratiti nás. Znám
25 tě, kdo jsi, že ten Svatý Boží. I při-
mluvil mu Ježíš, řka: Umlkniž a vyjdi z
26 něho. I polomcovav jím duch nečistý a

křiče hlasem velikým, vyšel z něho. I 27
lekli se všickni, tak že se tázali mezi sebou,
řkouce: I co jest toto? Jakéž toto nové
učení, že mocně i těm duchům nečistým
rozkazuje, a poslouchají ho? I roznesla 28
se pověst o něm hned po vší krajině
Galilejské. A hned vyšedše ze školy, 29
přišli do domu Šimonova a Ondřejova s
Jakubem a s Janem. Šimonova pak šve- 30
gruše ležela, majíc zimnici. A hned jemu
pověděli o ní. A přistoupiv, pozdvihl jí, 31
ujav ji za ruku její, a hned přestala jí
zimnice. I posluhovala jim. Večer pak 32
při západu slunce, nosili k němu všecky
nemocné i ďábelníky. A bylo se všecko 33
město zběhlo ke dveřím. I uzdravoval 34
mnohé ztrápené rozličnými neduhy, a ďá-
belství mnohá vymítal, a nedopouštěl mlu-
viti ďáblům; nebo znali ho. A přede 35
dnem velmi ráno vstav, vyšel a odšel na
pusté místo, a tam se modlil. I šli za 36
ním Šimon i ti, kteříž s ním byli. A na- 37
lezše jej, řekli jemu: Všickni tě hledají.
I dí jim: Poďmež do okolních městeček, 38
abych i tam kázal. Nebo na to jsem
přišel. I kázal v školách jejich ve vší 39
Galilei, a ďábelství vymítal. Tedy přišel 40
k němu malomocný, prose ho, a klekna
před ním, řekl jemu: **Chceš-li, můžeš mne
očistiti.** Ježíš pak slitovav se, vztáhl ruku, 41
dotekl se ho a řekl jemu: **Chci, buď čist.**

42 A když to řekl, hned odstoupilo od něho
43 malomocenství, a očištěn jest. I zapo-
44 věděv mu přísně, hned ho odbyl, A řekl
mu: Viziž, abys žádnému nic nepravil.
Ale jdi, ukaž se knězi, a obětuj za oči-
štění své to, což přikázal Mojžíš, na svě-
45 dectví proti nim. On pak vyšed, počal
vypravovati mnoho a ohlašovati tu věc,
tak že již nemohl Ježíš do města zjevně
vjíti, ale vně na místech pustých byl. I
scházeli se k němu odevšad.

KAPITOLA II.

1 A opět všel do Kafarnaum po kolikas
dnech. I uslyšáno jest, že by doma byl.
2 A hned sešlo se jich množství, tak že již
nemohli se směstknati ani přede dveřmi.
3 I mluvil jim slovo. Tedy přišli k němu,
nesouce šlakem poraženého, kterýž ode
4 čtyř nesen byl. A když k němu nemohli
přistoupiti pro zástupy, loupali střechu,
kdež byl, a probořivše ji, spustili po pro-
vazích dolů ložce, na němž ležel šlakem
5 poražený. A vida Ježíš víru jejich, dí
šlakem poraženému: **Synu, odpouštějí se**
6 **tobě hříchové tvoji**. A byli tu někteří z
zákonníků, sedíce a myslíce v srdcích
7 svých: Co tento tak mluví rouhavě? Kdo
můž odpustiti hříchy, jediné sám Bůh?
8 I poznav Ježíš hned duchem svým, že by

tak přemyšlovali sami v sobě, řekl jim:
Proč o tom přemyšlujete v srdcích svých?
Co jest snáze, říci šlakem poraženému: 9
Odpouštějí se tobě hříchové, čili říci:
Vstaň, vezmi lože své a choď? Ale abyste 10
věděli, že Syn člověka má moc na zemi
odpouštěti hříchy, dí šlakem poraženému:
Toběť pravím: Vstaň, a vezmi lože své, 11
a jdi do domu svého. I vstal hned, a 12
vzav lože své přede všemi, odšel, tak že
se děsili všickni, a chválili Boha, řkouce:
Nikdy jsme toho neviděli. I vyšel opět 13
k moři, a všecken zástup přicházel k
němu, i učil je. A pomíjeje, uzřel Lévi 14
Alfeova, sedícího na cle. I dí jemu: **Pojď**
za mnou. A on vstav, šel za ním. I 15
stalo se, když seděl Ježíš za stolem v
domě jeho, že i publikáni mnozí a hříšníci
seděli spolu s Ježíšem a s učedlníky jeho;
nebo mnoho jich bylo, a šlo za ním. Zá- 16
konníci pak a farizeové viděvše, že jedl
s publikány a s hříšníky, řekli učedlní-
kům jeho: Což to, že s publikány a hříš-
níky jí a pije? To uslyšav Ježíš, dí jim: 17
Nepotřebují zdraví lékaře, ale nemocní.
Nepřišelť jsem volati spravedlivých, ale
hříšných ku pokání. Učedlníci pak Janovi 18
a farizejští postívali se. I přišli a řekli
jemu: Proč učedlníci Janovi a farizejští
postí se, a tvoji učedlníci se nepostí? I 19
řekl jim Ježíš: Kterakž mohou synové

ženichovi postiti se, když jest s nimi že-
nich? Dokudž mají s sebou ženicha, ne-
20 mohouť se postiti. Ale přijdouť dnové,
když od nich odjat bude ženich, a tehdáž
21 se budou postiti v těch dnech. Ano
žádný záplaty sukna nového nepřišívá k
rouchu starému; jinak odtrhne ta záplata
22 nová od starého, i bývá větší díra. A
žádný nevlévá vína nového do nádob sta-
rých; jinak rozpučí nové víno nádoby, a
víno se vyleje, a nádoby se pokazí. Ale
víno nové má lito býti do nádob nových.
23 I stalo se, že šel Ježíš v sobotu skrze
obilí, i počali učedlníci jeho, cestou jdouce,
24 vymínati klasy. Tedy farizeové řekli
jemu: Pohleď, coť dělají v sobotu, čehož
25 nenáleží. I řekl jim: Nikdy-liž jste nečtli,
co učinil David, když nouze byla, a lačněl,
26 on i ti, kteříž s ním byli? Kterak všel
do domu Božího za Abiatara nejvyššího
kněze, a jedl chleby posvátné, (jichž ne-
slušelo jísti než samým kněžím), a dal i
27 těm, kteříž s ním byli? I pravil jim:
Sobota pro člověka učiněna jest, a ne
28 člověk pro sobotu. Protož Syn člověka
jest pánem také i soboty.

KAPITOLA III.

1 I všel opět do školy, a byl tu člověk,
2 maje ruku uschlou. I šetřili ho, uzdraví-li

jej v sobotu, aby ho obžalovali. I řekl 3
tomu člověku, kterýž měl uschlou ruku:
Povstaň u prostřed. I dí jim: Sluší-li v 4
sobotu dobře činiti, čili zle, život zacho-
vati, čili zamordovati? Oni pak mlčeli.
A když pohleděl na ně vůkol s hněvem, 5
zarmoutiv se nad tvrdostí srdce jejich,
řekl člověku: Vztáhni tu ruku svou. I
vztáhl, a učiněna jest ta ruka jeho zdravá
jako druhá. A vyšedše farizeové, hned 6
s Herodiány drželi radu proti němu,
kterak by ho zahubili. Ježíš pak odšel 7
s učedlníky svými k moři, a veliké množ-
ství od Galilee šlo za ním, i z Judstva,
I od Jeruzaléma, i od Idumee, i z Zajor- 8
dání; i ti, kteříž byli okolo Týru a Si-
donu, množství veliké, slyšíce, kteraké
věci činí, přišli k němu. I rozkázal uče- 9
dlníkům svým, aby lodičku ustavičně na-
hotově měli pro zástup, aby ho netiskli.
Nebo mnohé uzdravoval, tak že naň pa- 10
dali, aby se ho dotýkali, kteřížkoli měli
neduhy. A duchové nečistí, jakž ho zazřeli, 11
padali před ním a křičeli, řkouce: Ty jsi
ten Syn Boží. Ale on velmi jim při- 12
mlouval, aby ho nezjevovali. I vstoupil 13
na horu, a povolal k sobě těch, kterýchž
se jemu vidělo; i přišli k němu. I ustano- 14
vil jich dvanácte, aby s ním byli, a aby
je poslal kázati, A aby měli moc uzdra- 15
vovati nemoci a vymítati ďábelství: Simona, 16

17 jemuž dal jméno Petr, A Jakuba Zebe-
deova, a Jana, bratra Jakubova, (a dal
jim jméno Boanerges, to jest synové hro-
18 movi,) A Ondřeje, a Filipa, a Bartolo-
měje, a Matouše, a Tomáše, a Jakuba
Alfeova, a Taddea, a Šimona Kananit-
19 ského, A Jidáše Iškariotského, kterýž i
20 zradil jej. I šli s ním domů. A opět
sšel se zástup, tak že nemohli ani chleba
21 pojísti. A slyšavše o tom přibuzní jeho,
přišli, aby jej vzali; nebo pravili, že by
22 se smyslem pominul. Zákonníci pak,
kteříž byli přišli z Jeruzaléma, pravili, že
Belzebuba má, a že v knížeti ďábelském
23 vymítá ďábly. A povolav jich, mluvil k
nim v podobenstvích: Kterak může satan
24 satana vymítati? A jestliže království v
sobě se rozdvojí, nemůže státi království
25 to. A rozdvojí-li se dům proti sobě, ne-
26 bude moci dům ten státi. Tak jestliže
povstal satan sám proti sobě, a rozdvojen
27 jest, nemůže státi, ale konec béře. Žádný
nemůže nádobí silného, vejda do domu
jeho, rozebrati, leč by prvé silného toho
28 svázal; a tehdyť dům jeho zloupí. Amen
pravím vám, že všickni hříchové odpu-
štěni budou synům lidským, i rouhání,
29 jímž by se rouhali, Ale **kdo by se rouhal
proti Duchu Svatému, nemá odpuštění
na věky**, ale hoden jest věčného odsouzení.
30 Nebo pravili: Ducha nečistého má. Tehdy

přišli bratří a matka jeho, a stojíce vně, 31
poslali k němu, aby ho vyvolali. A seděl 32
okolo něho zástup. I řekli jemu: Aj,
matka tvá a bratří tvoji vně hledají tebe.
Ale on odpověděl jim, řka: Kdo jest 33
matka má a bratří moji? A obezřev 34
učedlníky vůkol sebe sedící, řekl: Aj, matka
má a bratří moji. **Nebo kdož by koli** 35
činil vůli Boží, ten jest bratr můj, i se-
stra má, i matka.

KAPITOLA IV.

A opět počal učiti u moře. I shro- 1
máždil se k němu zástup mnohý, tak že
vstoupiv na lodí, seděl na moři, a všecken
zástup byl na zemi podlé moře. I učil 2
je mnohým věcem v podobenstvích, a pra-
vil jim v učení svém: Slyšte. Aj, vyšel 3
rozsevač, aby rozsíval. I stalo se v tom 4
rozsívání, že jedno padlo podlé cesty, a
přiletělo ptactvo nebeské, i zzobalo je.
A jiné padlo na místo skalnaté, kdež ne- 5
mělo mnoho země, a hned vzešlo, proto
že nemělo hlubokosti země. A když vyšlo 6
slunce, vyhořelo a proto, že nemělo ko-
řene, uschlo. A jiné padlo mezi trní; i 7
zrostlo trní, a udusilo je. I nevydalo
užitku. Jiné pak padlo v zemi dobrou, 8
a dalo užitek zhůru vstupující a rostoucí;
přineslo zajisté jedno třidcátý, a jiné še-

9 desátý, a jiné pak stý. I pravil jim: Kdo
10 má uši k slyšení, slyš. Když pak byl
sám, tázali se ho ti, kteříž při něm byli,
11 se dvanácti, na to podobenství. I řekl
jim: Vámť jest dáno, znáti tajemství krá-
lovství Božího, ale těm, kdož jsou vně,
12 v podobenství to všecko se děje, Aby
hledíce, hleděli, ale neuzřeli, a slyšíce,
slyšeli, ale nesrozuměli, aby se snad ne-
obrátili, a byli by jim odpuštěni hříchové.
13 I dí jim: Neznáte podobenství tohoto?
A kterakž pak všecka podobenství po-
14 znáte? Rozsevač ten slovo rozsívá. Tito
15 pak jsou, ješto podlé cesty, jimž se rozsívá
slovo, ale když oni slyší, i hned přichází
satan, a vynímá slovo, kteréž vsáto jest
16 v srdcích jejich. A tak podobně ti, kte-
říž jako skalnatá země posáti jsou, kteříž
jakž uslyší slovo, hned s radostí přijímají
17 je. Než nemají kořene v sobě, ale jsou
časní; potom když vznikne ssoužení a
protivenství pro slovo, hned se horší.
18 Tito pak jsou, kteříž mezi trní posáti
19 jsou, ti jsou, kteříž slovo slyší, Však pe-
čování tohoto světa a oklamání zboží, a
jiné žádosti přistupující, udušují slovo,
20 tak že bez užitku bývá. Tito pak jsou,
kteříž v zemi dobrou símě přijali, kteříž
slyší slovo, a přijímají, a užitek přinášejí,
jiné třidcátý, a jiné šedesátý, a jiné stý.
21 Dále pravil jim: Zdali rozsvícena bývá

svíce, aby postavena byla pod nádobu
neb pod postel? Však aby na svícen vsta-
vena byla. Nebo **nic není skrytého, co** 22
by nebylo zjeveno; aniž jest co tak ukry-
tého, aby na jevo nevyšlo. Jestliže kdo 23
má uši k slyšení, slyš. I mluvil k nim: 24
Vizte, co slyšíte. Kterou měrou budete
měřiti, bude vám odměřeno, a přidáno
bude vám poslouchajícím. Nebo kdožť 25
má, tomu bude dáno; a kdo nemá, i to,
což má, bude od něho odjato. I pravil: 26
Tak jest království Boží, jako kdyby člo-
věk uvrhl símě do země. A spal by, a 27
vstával by ve dne i v noci, a semeno by
vzešlo a zrostlo, jakž on neví. Nebo 28
sama od sebe země užitek plodí, nejprv
bylinu, potom klas, potom plné obilé v
klasu. A když sezrá úroda, i hned při- 29
činí srp; nebo nastala žeň. I řekl: K 30
čemu připodobníme království Boží? Aneb
kterým podobenstvím je ukážeme? Jest 31
jako zrno horčičné, kteréž, když vsáto
bývá do země, nejmenší jest ze všech se-
men, kteráž jsou na zemi. Ale když vsáto 32
bývá, roste, a bývá větší než všecky by-
liny, a činí ratolesti veliké, tak že pod
stínem jeho mohou sobě ptáci nebeští
hnízda dělati. A takovými mnohými po- 33
dobenstvími mluvil jim slovo, jakž mohli
slyšeti. Bez podobenství pak nemluvil 34
jim, ale učedlníkům svým soukromí vy-

35 kládal všecko. I řekl jim v ten den, když
již byl večer: Plavme se na druhou stranu.
36 A nechavše zástupu, pojali jej, tak jakž
byl na lodičce. Ale i jiné lodičky byly
37 s ním. Tedy stala se bouře veliká od
větru, až se vlny na lodí valily, tak že se
38 již naplňovala lodí. A on z zadu na
lodí spal na podušce. I zbudili jej, a
řekli jemu: Mistře, nedbáš, že hyneme?
39 I probudiv se, přimluvil větru, a řekl
moři: Umlkni, a upokoj se. I přestal
40 vítr, a stalo se utišení veliké. **I řekl jim:
proč se tak bojíte: Jakž to, že nemáte
41 víry?** I báli se bázní velikou, a pravili
jeden k druhému: I kdo jest medle tento.
že i vítr i moře poslouchají jeho?

KAPITOLA V.

1 Tedy přeplavili se přes moře do kra-
2 jiny Gadarenských. A jakž vyšel z lodí,
hned se s ním potkal člověk z hrobů,
3 maje ducha nečistého. Kterýž bydlil v
hrobích, a aniž ho kdo mohl řetězy svá-
4 zati, Proto že často byv pouty a ře-
tězy okován, polámal řetězy, a pouta roz-
5 trhal, a žádný nemohl ho skrotiti. A
vždycky ve dne i v noci na horách a v
hrobích byl, křiče a tepa se kamením.
6 Uzřev pak Ježíše zdaleka, běžel a poklo-
7 nil se jemu, A křiče hlasem velikým,

řekl: Co jest tobě do mne, Ježíši, Synu
Boha nejvyššího? Zaklínám tě skrze Boha,
abys mne netrápil. (Nebo pravil jemu: 8
Vyjdiž, duchu nečistý, z člověka tohoto.)
I otázal se ho: Jakť říkají? A on odpo- 9
vídaje, řekl: Množství jméno mé jest, nebo
jest nás mnoho. I prosil ho velmi, aby 10
jich nevyháněl z té krajiny. Bylo pak 11
tu při horách stádo vepřů veliké pasou-
cích se. I prosili ho všichni ti ďáblové, 12
řkouce: Pusť nás do vepřů, ať do nich
vejdeme. I povolil jim hned Ježíš. A 13
vyšedše duchové nečistí, vešli do těch ve-
přů. I běželo to stádo s vrchu dolů do
moře, (a bylo jich ke dvěma tisícům), i
ztonuli v moři. Ti pak, kteříž ty vepře 14
pásli, utekli, a oznámili to v městě i ve
vsech. I vyšli, aby viděli, co by to bylo,
což se stalo. I přišli k Ježíšovi, a uzřeli 15
toho, kterýž býval trápen od ďábelství, an
sedí, odín jsa, a maje zdravý rozum, toho,
kterýž míval množství. I báli se. A kte- 16
říž to viděli, vypravovali jim, kterak se
stalo tomu, kterýž měl ďábelství, i o ve-
přích. Tedy počali ho prositi, aby odšel 17
z krajin jejich. A když vstoupil na lodí, 18
prosil ho ten, kterýž trápen býval od ďá-
belství, aby s ním byl. Ježíš pak nedo- 19
pustil mu, ale řekl jemu: **Jdi k svým do
domu svého, a zvěstuj jim, kterak veliké
věci učinil tobě Pán, a že slitoval se nad**

20 **tebou**. I odšel, a počal ohlašovati v kra-
jině Desíti měst, kterak veliké věci učinil
21 mu Ježíš. I divili se všickni. A když se
přeplavil Ježíš na lodí zase na druhou
stranu, sšel se k němu zástup mnohý.
22 A byl u moře. A aj, přišel jeden z kní-
žat školy, jménem Jairus, a uzřev jej, padl
23 k nohám jeho. A velmi ho prosil, řka:
Dcerka má skonává. Poď, vlož na ni ruce,
24 aby uzdravena byla, a budeť živa. I šel
s ním, a zástup mnohý šel za ním, i tiskli
25 jej. (Tedy žena jedna, kteráž tok krve
26 měla dvanácte let, A mnoho byla trá-
pena od mnohých lékařů, a vynaložila
všecken statek svůj, a nic jí bylo nepro-
27 spělo, ale vždy se hůře měla, Uslyšavši
o Ježíšovi, přišla v zástupu po zadu, a
28 dotkla se roucha jeho. Nebo řekla byla:
Dotknuli se jen roucha jeho, uzdravena
29 budu. A hned přestal krvotok její, a
pocítila na těle, že by uzdravena byla od
30 neduhu svého. A hned Ježíš poznav sám
v sobě, že z něho moc vyšla, obrátiv se
v zástupu, řekl: Kdo se dotekl roucha
31 mého? I řekli mu učedlníci jeho: Vidíš,
že tě zástup tiskne, a pravíš: Kdo se mne
32 dotekl? I hleděl vůkol, aby ji uzřel,
33 která to učinila. Ta pak žena s bázní
a s třesením, věduci, co se stalo při ní,
přistoupila a padla před ním, a pověděla
34 mu všecku pravdu. On pak řekl jí:

Dcero, víra tvá tě uzdravila, jdiž u pokoji, a buď zproštěna od trápení svého.)
A když on ještě mluvil, přišli z domu 35
knížete školy, řkouce: Dcera tvá umřela,
proč již zaměstknáváš Mistra? Ježíš pak, 36
hned jakž uslyšel to, což oni mluvili, řekl
knížeti školy: **Neboj se, toliko věř.** I 37
nedal žádnému za sebou jíti, jediné Petrovi, Jakubovi a Janovi, bratru Jakubovu.
I přišel do domu knížete školy, a viděl 38
tam hluk, ano plačí a kvílí velmi. I všed 39
tam, řekl jim: Co se bouříte a pláčete?
Neumřelať děvečka, ale spí. I posmívali 40
se jemu. On pak vyhnav všecky, pojal
otce a matku děvečky, a ty, kteříž s ním
byli, i všel tam, kdež děvečka ležela. A 41
vzav ruku děvečky, řekl jí: Talitha kumi.
Což se vykládá: Děvečko, (toběť pravím,)
vstaň. A hned vstala děvečka, a cho- 42
dila; nebo byla ve dvanácti letech. I
zděsili se divením převelikým. A přikázal 43
jim pilně, aby žádný o tom nezvěděl. I
rozkázal jí dáti jísti.

KAPITOLA VI.

I vyšel odtud a přišel do vlasti své, a 1
šli za ním učedlníci jeho. A když bylo 2
v sobotu, počal učiti v škole, a mnozí slyšíce, děsili se, řkouce: Odkud tento má tyto věci? A jaká jest to moudrost, kte-

ráž jest dána jemu, že i takové moci dějí
3 se skrze ruce jeho? Zdaliž tento není
ten tesař, syn Marie, bratr pak Jakubův
a Jozesův a Judův a Šimonův? A zdaliž
nejsou i setry jeho zde u nás? I horšili
4 se na něm. I řekl jim Ježíš: Není pro-
rok beze cti, jediné v vlasti své a v rodině
5 své a v domě svém. I nemohl tu divu
žádného učiniti, jediné málo nemocných,
6 vzkládaje na ně ruce, uzdravil. I podivil
se jejich nevěře, a obcházel vůkol po
7 městečkách, uče. A svolav k sobě těch
dvanácte, počal je posílati po dvou a dvou,
8 a dal jim moc nad duchy nečistými. A
přikázal jim, aby ničeho nebrali na cestu,
jediné toliko hůl, ani mošny, ani chleba,
9 ani do opasku peněz, Ale aby obuté měli
nohy v střevíce, a neobláčeli dvou sukní.
10 A pravil jim: Kdežkoli vešli byste do
domu, tu ostaňte, dokudž nevyšli byste
11 odtud. A kdož by koli vás nepřijali, ani
vás neposlouchali, vyjdouce odtud, vyrazte
prach z noh svých na svědectví jim.
Amen pravím vám: Lehčeji bude So-
domským a Gomorským v den soudný
12 než městu tomu. Tedy vyšedše, kázali,
13 aby pokání činili. A ďábelství mnohá
vymítali, a mazali olejem mnohé nemocné,
14 i uzdravovali. A uslyšev o tom Heródes
král, (nebo zjevné učiněno bylo jméno
jeho,) pravil, že Jan Křtitel vstal z mrt-

vých, a protož divové dějí se skrze něho.
Jiní pak pravili, že jest Eliáš; a jiní pra- 15
vili, že jest prorok, aneb jako jeden z těch
proroků. To uslyšev Heródes, řekl: Totoť 16
jest ten Jan, kteréhož jsem já sťal. Ontě
z mrtvých vstal. Ten zajisté Heródes 17
poslav, jal Jana, a vsadil jej do žaláře
pro Herodiadu, manželku Filipa, bratra
svého, že ji byl za manželku pojal. Nebo 18
pravil Jan Heródesovi: Neslušíť tobě míti
manželky bratra svého. Herodias pak 19
lest skládala proti němu, a chtěla jej o
hrdlo připraviti, ale nemohla. Nebo 20
Heródes ostýchal se Jana, věda jej býti
muže spravedlivého a svatého. I šetřil
ho, a slýchaje jej, mnoho i činil, a rád ho
poslouchal. Když pak přišel den příhod- 21
ný, v němž Heródes, pamatuje den svého
narození, učinil večeři knížatům svým a
hejtmanům a předním mužům z Galilee,
A když dcera té Herodiady tam vešla a 22
tancovala, a zalíbila se Heródesovi i spo-
luhodovníkům, řekl král devečce: Pros mne,
zač chceš, a dámť. I přisáhl jí: Že zač- 23
koli prositi budeš, dám tobě, by pak bylo
až do polovice království mého. Ona pak 24
vyšedši, řekla mateři své: Zač budu pro-
siti? A ona řekla: Za hlavu Jana Křti-
tele. A všedši hned s chvátáním k králi, 25
prosila, řkuci: Chci, abys mi dal hned na
mise hlavu Jana Křtitele. Král pak zar- 26

moutiv se velmi, pro přísahu a pro spo-
27 luhodovníky nechtěl ji oslyšeti. Protož
král ten poslav hned kata, rozkázal při-
28 nesti hlavu Janovu. A on odšed, sťal jej
v žaláři, a přinesl hlavu jeho na mise, a
dal ji děvečce, a děvečka dala ji mateři
29 své. Tedy uslyševše to učedlníci jeho,
přišli, a vzali tělo jeho, a pochovali je v
30 hrobě. Tehdy ssedše se apoštolé k Je-
žíšovi, zvěstovali jemu všecko, i to, co
31 činili, i co učili. I řekl jim: Poďte vy
sami obzvláštně na pusté místo, a odpo-
čiňte maličko. Nebo bylo množství těch,
kteříž přicházeli a odcházeli, tak že ani
32 k jídlu chvíle neměli. I plavili se na
33 lodí na pusté místo soukromí. A vidouce
je zástupové, že jdou pryč, poznali jej
mnozí. I zběhli se tam ze všech měst
pěšky, a předešli je, a shromáždili se k
34 němu. Tedy vyšed Ježíš, uzřel zástup
mnohý, a slitovalo mu se jich, že byli
jako ovce, nemajíce pastýře. I počal je
35 učiti mnohým věcem. A když se již pro-
dlilo, přistoupivše k němu učedlníci jeho,
řekli: Pustéť jest toto místo, a již se pro-
36 dlilo. Propusť je, ať jdouce do okolních
vesnic a městeček, nakoupí sobě chleba;
37 nebo nemají, co by jedli. On pak od-
pověděv, řekl jim: Dejte vy jim jísti. I
řkou jemu: Jdouce, koupíme za dvě stě
38 grošů chleba, a dáme jim jísti? I dí jim:

Kolik chlebů máte? Jděte a zvězte. A
když zvěděli, řekli: Pět, a dvě rybě. I 39
rozkázal jim, aby se kázali posaditi všech-
něm po houfích na zelené trávě. I usa- 40
dili se rozdílně, po stu a po padesáti. A 41
vzav těch pět chlebů a ty dvě rybě, po-
patřiv do nebe, dobrořečil, i lámal chleby,
a dal učedlníkům svým, aby kladli před
ně. A dvě rybě rozdělil mezi všecky. I 42
jedli všickni, a nasyceni jsou. Potom se- 43
brali drobtů dvanácte košů plných, i z
ryb. A bylo těch, kteříž jedli ty chleby. 44
okolo pět tisíců mužů. A hned přinutil 45
učedlníky své, aby vstoupili na lodí, a
předešli jej přes moře k Betsaidě, až by
on propustil zástup. A propustiv je, šel 46
na horu, aby se modlil. A když byl ve- 47
čer, byla lodí u prostřed moře, a on sám
na zemi. **A viděl je, a oni se s těžkostí** 48
plavili; (nebo byl vítr odporný jim.) A
při čtvrtém bdění nočním přišel k nim,
chodě po moři, a chtěl jich pominouti. Oni 49
pak uzřevše jej, an chodí po moři, domní-
vali se, že by obluda byla. I zkřikli.
(Nebo jej všickni viděli, a zstrašili se.) 50
Ale hned promluvil k nim a řekl jim:
Doufejtež, jáť jsem, nebojte se. I vstoupil 51
k nim na lodí, a utišil se vítr; a oni mno-
hem více sami v sobě se děsili a divili.
Nebo nerozuměli z strany chlebů; bylo 52
zajisté srdce jejich zhrublo. A přepla- 53

vivše se, přišli do země Ganezaretské, a
54 tu lodí přistavili. A když vyšli z lodí,
55 hned jej poznali. A běhajíce po vší krajině té, počali na ložcích nositi nemocné,
56 kdežkoli uslyšeli o něm, že by byl. A
kamžkoli vcházel do městeček neb do měst
neb do vsí, na ulicech kladli nedužívé, a
prosili ho, aby se aspoň podolka roucha
jeho dotkli. A kolikož jich koli se jeho
dotklo, uzdraveni byli.

KAPITOLA VII.

1 I sešli se k němu farizeové a někteří
z zákonníků, kteříž byli přišli z Jeruza-
2 léma. A uzřevše některé z učedlníků jeho
obecnýma rukama, (to jest neumytýma,)
3 jísti chleby, reptali o to. Nebo farizeové
i všickni Židé nejedí, leč by ruce umyli,
4 držíce ustanovení starších. A po trhu
nejedí, leč se umyjí. A jiné mnohé věci
jsou, kteréž přijali, aby je zachovávali,
jako umývání koflíků, žejdlíků a medenic
5 i stolů. Potom otázali se ho farizeové a
zákonníci: Proč učedlníci tvoji nezacho-
vávají ustanovení starších, ale neumy-
6 týma rukama jedí chléb? On pak odpo-
věděv, řekl jim: Dobře prorokoval Izaiáš
o vás pokrytcích, jakož psáno jest: **Lid
tento rty mne ctí, srdce pak jejich daleko
7 jest ode mne. Ale nadarmoť mne ctí,**

učíce učení a ustanovení lidská. Nebo 8
opustivše přikázaní Boží, držíte ustano-
vení lidská, umývání žejdlíků a koflíků, a
jiné věci mnohé těm podobné činíte. I 9
pravil jim: Čistě vy rušíte přikázaní Boží,
abyste ustanovení svá zachovali. Nebo 10
Mojžíš pověděl: Cti otce svého i matku
svou, a kdož by zlořečil otci neb mateři,
ať smrtí umře. Ale vy pravíte: Řekl-li 11
by člověk otci neb mateři: Korban, (totiž
dar jest to), čímž by tobě ode mne po-
moženo býti mohlo. A nedopustíte mu 12
nic více učiniti otci svému neb mateři své,
Rušíce slovo Boží ustanovením svým, 13
kteréž jste ustanovili. A mnohé těm po-
dobné věci činíte. I svolav všecken zá- 14
stup, pravil jim: Slyšte mne všickni a
rozumějte. Nic není z zevnitřku vchá- 15
zejícího do člověka, což by jej poškvrniti
mohlo; ale to, což pochází z něho, toť jest,
což poškvrňuje člověka. Má-li kdo uši 16
k slyšení, slyš. A když všel do domu od 17
zástupu, tázali se ho učedlníci jeho o tom
podobenství. I řekl jim: Tak jste i vy 18
nerozumní? Což nerozumíte, že všecko,
což z zevnitřku do člověka vchází, nemůže
ho povškvrniti? Nebo nevchází v srdce 19
jeho, ale v břicho, a potom ven vychází,
čistěci všeliké pokrmy. Pravil pak, že to, 20
což pochází z člověka, to poškvrňuje člo-
věka. **Nebo z vnitřku z srdce lidského** 21

zlá myšlení pocházejí, cizoložstva, smil-
22 **stva, vraždy, Krádeže, lakomství, nešle-**
chetnosti, lest, nestydatost, oko zlé, rou-
23 **hání, pýcha, bláznovství.** Všecky tyto zlé
věci pocházejí z vnitřku, a poškvrňují člo-
24 věka. A vstav odtud, odšel do končin Týru
a Sidonu, a všed do domu, nechtěl, aby kdo
25 věděl, ale nemohl se tajiti. Nebo usly-
ševši o něm žena, jejíž dcerka měla ducha
nečistého, přišla a padla k nohám jeho.
26 (Byla pak ta žena pohanka, Syrofenitská
rodem.) I prosila ho, aby ďábelství vy-
27 vrhl z její dcery. Ale Ježíš řekl jí: Ne-
chať se prvé nasytí dítky; nebť není slušné
28 vzíti chléb dětem a vrci štěňatům. A
ona odpověděla a řekla mu: Ovšem, Pane,
nebo štěňátka jedí pod stolem drobty synů.
29 I řekl jí: Pro tu řeč jdi, vyšloť jest ďá-
30 belství z tvé dcery. I odšedši do domu
svého, nalezla děvečku, ana leží na loži,
31 a ďábelství z ní vyšlo. Tedy vyšed zase
z končin Tyrských a Sidonských přišel
k moři Galilejskému, prostředkem krajin
32 Desíti měst. I přivedli jemu hluchého
a zajikavého, a prosili ho, aby na něj ruku
33 vzložil. A pojav jej soukromí ven z zá-
stupu, vložil prsty své v uši jeho, a plinuv,
34 dotekl se jazyka jeho. A vzezřev k nebi,
vzdechl a řekl jemu: Efata, to jest, ote-
35 vři se. A hned otevřiny jsou uši jeho, a
rozvázán jest svazek jazyka jeho, i mluvil

právě. I přikázal jim, aby žádnému ne- 36
pravili Ale jakžkoli on jim přikazoval,
oni mnohem více ohlašovali. A převelmi 37
se divili, řkouce: Dobře všecky věci učinil.
I hluchým rozkázal slyšeti, i němým
mluviti.

KAPITOLA VIII.

V těch dnech když velmi veliký zástup 1
byl, a neměli, co by jedli, svolav Ježíš
učedlníky své, řekl jim: Lítost mám nad 2
zástupy; nebo již tři dni trvají se mnou,
a nemají, co by jedli. A rozpustím-li je 3
lačné do domů jejich, zhynou na cestě;
nebo někteří z nich zdaleka přišli. Od- 4
pověděli mu učedlníci jeho: I odkud bude
moci kdo tyto nakrmiti chleby zde na
poušti? I otázal se jich: Kolik máte 5
chlebů? A oni řekli: Sedm. I kázal zá- 6
stupu posaditi se na zemi. A vzav těch
sedm chlebů, díky učiniv, lámal a dával
učedlníkům svým, aby předkládali. I
kladli před zástup A měli rybiček ma- 7
ličko. Jichž požehnav, kázal i ty před ně
klásti. I jedli a nasyceni jsou; a sebrali, 8
což pozůstalo drobtů, sedm košů. Těch 9
pak, kteříž jedli, bylo okolo čtyř tisíců.
I propustil je. Potom hned vstoupiv na 10
lodí s učedlníky svými, přeplavil se do
krajin Dalmanutských. I vyšli farizeové, 11

a počali se s ním hádati, hledajíce od
12 něho znamení s nebe, pokoušejíce ho. A
on vzdech duchem svým, dí: Co pokolení
toto znamení hledá? Amen pravím vám:
Nebude dáno znamení pokolení tomuto.
13 A opustiv je, vstoupil zase na lodí, i plavil
14 se dále. I zapomenuli s sebou vzíti chlebů
a neměli než jeden chléb s sebou na lodí.
15 Tedy přikazoval jim, řka: Vizte a pilně
se šetřte kvasu farizejského a kvasu He-
16 ródesova. I přemyšlovali, řkouce jeden
17 k druhému: Chleba nemáme. A znaje to
Ježíš, řekl jim: Co přemyšlujete o tom,
že chleba nemáte? Ještě neznáte, ani neroz-
umíte? Ještě máte oslepené své srdce?
18 Oči majíce, nevidíte? A uši majíce, nesly-
19 šíte? A nepomníte, Že jsem pět chlebů
lámal mezi pět tisíců? Kolik jste plných
košů drobtů sebrali? Řekli jemu: Dva-
20 náctе. A když také sedm chlebů mezi
čtyři tisíce, kolik jste plných košů drobtů
21 vzali? I řkou jemu: Sedm. I řekl jim:
22 Kterakž nerozumíte? I přišel do Bet-
saidy, a přivedli k němu slepého, prosíce
23 ho, aby se ho dotekl. I ujav toho sle-
pého za ruku, vyvedl jej ven z městečka,
a plinuv na oči jeho, a vloživ na něj ruce,
24 otázal se ho, viděl-li by co. A on po-
hleděv zhůru, řekl: Znamenám lidi; nebo
25 vidím, že chodí jako stromové. Potom
opět vložil ruce na oči jeho, a kázal mu

hleděti zhůru. I uzdraven jest, tak že i
zdaleka jasně viděl všecky. I odeslal jej 26
do domu jeho, řka: Aniž do toho mě-
stečka choď, aniž komu z městečka prav.
Tedy vyšel Ježíš a učedlníci jeho do mě- 27
steček Cesaree Filipovy. A na cestě tázal
se učedlníků svých, řka jim: **Kým mne
praví býti lidé?** Kteříž odpověděli: Ja- 28
nem Křtitelem, a jiní Eliášem, jiní pak
jedním z proroků. Tedy on řekl jim: **Vy** 29
pak kým mne býti pravíte? Odpověděv
Petr, řekl jemu: **Ty jsi Kristus.** I přikázal 30
jim s pohrůžkou, aby o něm žádnému ne-
pravili. I počal učiti je, že Syn člověka 31
musí mnoho trpěti, a potupen býti od
starších a předních kněží a zákonníků,
a zabit býti, a ve třech dnech z mrtvých
vstáti. A zjevně to slovo mluvil. Protož 32
chytiv jej Petr, počal mu domlouvati.
Kterýžto obrátiv se, a pohleděv na uče- 33
dlníky své, přimluvil Petrovi, řka: Jdiž
za mnou, satane; nebo nechápáš, co jest
Božího, ale co lidského. A svolav zástup 34
s učedlníky svými, řekl jim: **Chce-li kdo
za mnou přijíti, zapři sebe sám, a vezmi
kříž svůj a následuj mne.** Nebo chtěl-li 35
by kdo duši svou zachovati, ztratíť ji;
pakli by kdo ztratil duši svou pro mne
a pro evangelium, tenť ji zachová. Nebo **co** 36
**prospěje člověku, by všecken svět získal,
a své duši škodu učinil? Aneb jakou dá** 37

38 **člověk odměnu za duši svou? Nebo
kdož by se koli za mne styděl a za
má slova v tomto pokolení cizoložném
a hříšném, i Syn člověka styděti se
bude za něj, když přijde v slávě Otce
svého s anděly svatými.**

KAPITOLA IX.

1 I pravil jim: Amen pravím vám, žeť
jsou někteří z stojících tuto, kteříž neo-
kusí smrti, až i uzří království Boží při-
2 cházející v moci. A po šesti dnech pojal
Ježíš Petra a Jakuba a Jana, i uvedl je
na horu vysokou soukromí samy, a pro-
3 měnil se před nimi. A učiněno jest roucho
jeho stkvoucí a bílé velmi jako sníh, ješto
tak bílého bělič na zemi učiniti nemůže.
4 I uzřeli Eliáše s Mojžíšem, ani s Ježíšem
5 mluví. A odpověděv Petr, řekl Ježíšovi:
Mistře, dobréť jest nám tuto býti. Pro-
tož udělejme tři stánky, tobě jeden, Moj-
6 žíšovi jeden, a Eliášovi jeden. Nebo ne-
7 věděl, co mluví; byli zajisté přestrašeni. I
stal se oblak zastěňující je; a přišel hlas
z oblaku, řkoucí: **Tentoť jest ten Syn můj
8 milý, jeho poslouchejte.** A hned obe-
zřevše se, žádného víc neviděli než samého
9 Ježíše s sebou. A když sstupovali s hory,
přikázal jim, aby toho žádnému nevypra-
vovali, co viděli, než až Syn člověka z

mrtvých vstane. I zachovali tu věc u 10
sebe, tížíce mezi sebou, co by to bylo z
mrtvých vstáti. I otázali se ho, řkouce: 11
Což to pak zákonníci praví, že Eliáš musí
přijíti prvé? On pak odpověděv, řekl 12
jim: Eliáš přijda nejprvé, napraví všecky
věci, a jakož psáno jest o Synu člověka,
že musí mnoho trpěti, a za nic položen
býti. Ale pravím vám, že i Eliáš přišel, 13
i učinili mu, což chtěli, jakož psáno jest
o něm. Tedy přišed k učedlníkům, uzřel 14
zástup veliký okolo nich, a zákonníky, an
se hádají s nimi. A hned všecken zástup 15
uzřev jej, ulekli se; a zběhše se, přivítali
ho. I otázal se zákonníků: Co se hádáte 16
spolu? A odpovídaje jeden z zástupu, 17
řekl: Mistře, přivedl jsem syna svého k
tobě, kterýž má ducha němého. Ten 18
kdyžkoli jej pochopí, lomcuje jím, a on
se sliní, a skřipí zubami svými, a svadne.
I řekl jsem učedlníkům tvým, aby jej vy-
vrhli, ale nemohli. A on odpovídaje jemu, 19
řekl: O národe nevěrný. Ale dokudž s
vámi budu? A dokudž vás trpěti budu?
Přiveďte jej ke mně. I přivedli ho k 20
němu. A jakž jej uzřel, hned jím duch
lomcoval; a padna na zemi, válel se a
slinil. I otázal se otce jeho: Dávno-li se 21
jemu to stalo? A on řekl: Od dětinství.
A často jím metal i na oheň i do vody, 22
aby jej zahubil. Ale můžeš-li co, spomoz

23 nám, slituje se nad námi. A Ježíš řekl
jemu: Můžeš-li tomu věřiti; **všeckoť jest**
24 **možné věřícímu.** A i hned zvolav otec mlá-
dence toho **s slzami, řekl: Věřím, Pane,**
25 **spomoz nedověře mé.** Uzřev pak Ježíš,
že se zbíhá zástup, přimluvil duchu tomu
nečistému, řka jemu: Duchu němý a hluchý,
já tobě přikazuji, vyjdi z něho, a nevcházej
26 více do něho. Tedy křiče a velmi jím
lomcuje, vyšel. I učiněn jest jako mrtvý,
27 tak že mnozí pravili, že umřel. Ale Ježíš
ujav jej za ruku, pozdvihl ho. I vstal.
28 A když všel do domu, učedlníci jeho otá-
zali se ho soukromí: Proč jsme my ho
29 nemohli vyvrci? I řekl jim: Toto poko-
lení nijakž nemůž vyjíti, jediné skrze mo-
30 dlitbu a půst. A jdouce odtud, šli spolu
skrze Galilei, ale nechtěl, aby kdo věděl.
31 Nebo učil učedlníky své a pravil jim:
Že Syn člověka dán bude v ruce lidské,
a zamordujíť jej, ale zamordován jsa, tře-
32 tího dne z mrtvých vstane. Oni pak ne-
srozuměli tomu pověděni, a však ostýchali
33 se ho otázati. I přišel do Kafarnaum, a
v domě byv, otázal se jich: Co jste na
34 cestě mezi sebou rozjímali? Ale oni mlčeli.
Nebo hádali se byli na cestě mezi sebou,
35 kdo by z nich byl větší. A posadiv se,
zavolal dvanácti, a dí jim: **Chce-li kdo**
první býti, buděť ze všech nejposlednější
36 **a všech služebník.** A vzav pacholátko,

postavil je u prostřed nich, a vzav je na
lokty, řekl jim: Kdož by koli jedno z 37
takových pacholátek přijal ve jménu mém,
mneť přijímá; a kdož by mne koli přijal,
ne mneť přijímá, ale toho, kterýž mne
poslal. I odpověděl mu Jan, řka: Mistře, 38
viděli jsme jednoho, an ve jménu tvém
ďábly vymítá, kterýž nechodí s námi; i
bránili jsme mu, proto že s námi nechodí.
Ježíš pak řekl: Nebraňtež mu. Neboť 39
není žádného, kterýž by divy činil ve
jménu mém, aby mohl snadně zle mluviti o mně. Nebo kdož není proti nám, 40
s námiť jest. Kdož by koli zajisté dal 41
vám píti číši vody ve jménu mém, proto
že jste Kristovi, amen pravím vám, neztratíť nikoli odplaty své. **A kdož by koli** 42
**pohoršil jednoho z těchto maličkých, věřících ve mne, mnohem by mu lépe bylo,
aby byl zavěšen na hrdlo jeho žernov
mlýnský a vržen byl do moře.** A hor- 43
šila-li by tě ruka tvá, utni ji. Lépeť jest
tobě bezrukému vjíti do života, nežli obě
ruce majícímu jíti do pekla v ten oheň
neuhasitelný. Kdež červ jejich neumírá, 44
a oheň nehasne. A pakli noha tvá hor- 45
šila by tě, utni ji. Lépeť jest tobě kulhavému vjíti do života, nežli obě noze
majícímu uvrženu býti do pekla, v ten
oheň neuhasitelný, Kdež červ jejich neu- 46
mírá, a oheň nehasne, Pakli by tě oko 47

tvé horšilo, vylup je. Lépeť jest tobě
jednookému vjíti do království Božího,
nežli obě oči majícímu uvrženu býti do
48 ohně pekelného, Kdež červ jejich neu-
49 mírá, a oheň nehasne. Nebo každý ohněm
bude solen, a všeliká oběť solí bude oso-
50 lena. Dobráť jest sůl. Pakli sůl bude
neslaná, čím ji osolíte? Mějte sůl sami
v sobě, a pokoj mějte mezi sebou.

KAPITOLA X.

1 A vstav odtud, přišel do končin Jud-
ských skrze krajinu za Jordánem ležící.
I sešli se k němu zase zástupové, a jakž
2 obyčej měl, opět je učil. Tedy přistou-
pivše farizeové, otázali se ho: Sluší-li muži
3 propustiti ženu? pokoušejíce ho. On pak
odpovídaje, řekl jim: Co vám přikázal
4 Mojžíš? Kteříž řekli: Mojžíš dopustil
5 lístek rozloučení napsati a propustiti. I
odpověděv Ježíš, řekl jim: Pro tvrdost
srdce vašeho napsal vám to přikázaní.
6 Ale od počátku stvoření muže a ženu
7 učinil je Bůh. Protoť opustí člověk otce
svého i matku, a přidržeti se bude ženy
8 své. I budou ti dva jedno tělo. A tak
9 již nejsou dva, ale jedno tělo. Protož **což**
10 **Bůh spojil, člověk nerozlučuj.** A v domě
opět učedlníci jeho otázali se ho o též
11 věcí. I dí jim: Kdož by koli propustil

manželku svou a jinou pojal, cizoloží proti
ní. A jestliže by žena propustila muže 12
svého a za jiného se vdala, cizoloží. Tedy 13
přinášeli k němu dítky, aby se jich do-
týkal. Ale učedlníci přimlouvali těm,
kteříž je nesli. To viděv Ježíš, nelibě to 14
nesl, a řekl jim: **Nechte dítek jíti ke mně,
a nebraňte jim, nebo takovýchť jest krá-
lovství Boží. Amen pravím vám: Kdož** 15
**by koli nepřijal království Božího jako
dítě, nikoliť do něho nevejde.** A bera je 16
na lokty své, a vzkládaje na ně ruce,
požehnání jim dával. Potom když vyšel 17
na cestu, přiběhl jeden, a poklekna před
ním, otázal se ho: Mistře dobrý, co uči-
ním, abych života věčného dědičně došel?
I řekl mu Ježíš: Co mne nazýváš do- 18
brým? Žádný není dobrý, než jediný Bůh.
Přikázaní umíš: Nezcizoložíš, nezabiješ, 19
neukradneš, nevydáš falešného svědectví,
neoklamáš, cti otce svého i matku. A on 20
odpověděv, řekl jemu: Mistře, toho všeho
jsem ostříhal od své mladosti. Tedy 21
Ježíš pohleděv na něj, zamiloval ho, a
řekl jemu: **Jednohoť se nedostává.** Jdi,
a cožkoli máš, prodej, a dej chudým, a
budeš míti poklad v nebi; a **poď, násle-
duj mne, vezma kříž.** On pak zarmoutiv 22
se pro to slovo, odšel, truchliv jsa; nebo
měl mnohá zboží. A pohleděv vůkol Ježíš, 23
dí učedlníkům svým: Jak nesnadně ti,

kteříž statky mají, vejdou do království
24 Božího. Tedy učedlníci užasli se nad
těmi řečmi jeho. Ježíš pak zase odpo-
věděv, dí jim: Synáčkové, kterak nesna-
dné jest doufajícím v statek do království
25 Božího vjíti. Snáze jest velbloudu skrze
jehelní ucho projíti, nežli bohatému vjíti
26 do království Božího. Oni pak více se
děsili, řkouce mezi sebou: I kdož může
27 spasen býti? A pohleděv na ně Ježíš, dí:
U lidíť jest nemožné, ale ne u Boha; nebo
28 **u Boha všecko možné jest.** I počal Petr
mluviti k němu: Aj, my opustili jsme
29 všecko, a šli jsme za tebou. Odpověděv
pak Ježíš, řekl: Amen pravím vám, žá-
dného není, ješto by opustil dům, neb
bratří, neb sestry, neb otce, neb matku,
neb manželku, neb dítky, neb rolí pro mne
30 a pro evangelium, Aby nevzal stokrát
tolik nyní v času tomto domů a bratrů
a sester a matek a dítek a rolí s proti-
venstvím, a v budoucím věku život věčný.
31 Mnozíť pak první budou poslední, a po-
32 slední první. Byli pak na cestě, jdouce
do Jeruzaléma, a Ježíš šel napřed. I byli
předešeni, a jdouce za ním, báli se. Tedy
pojav opět dvanácte, počal jim praviti, co
33 se jemu má státi, Řka. Aj, vstupujeme
do Jeruzaléma, a Syn člověka vydán bude
předním kněžím a zákonníkům, i odsoudí
34 jej na smrt, a vydadí jej pohanům. Kte-

řížto posmívati se budou jemu, a ubičují
ho, a uplijí i zabijí jej, ale třetího dne z
mrtvých vstane. Tedy přistoupili k němu 35
Jakub a Jan, synové Zebedeovi, řkouce:
Mistře, chceme, zač bychom koli prosili
tebe, abys učinil nám. On pak řekl jim: 36
Co chcete, abych vám učinil? I řekli 37
jemu: Dej nám, abychom jeden na pra-
vici tvé a druhý na levici tvé seděli v
slávě tvé. Ježíš pak řekl jim: Nevíte, 38
zač prosíte. Můžete-li píti kalich, kterýž
já piji, a křtíti se křtem, kterýmž já se
křtím? A oni řekli jemu: Můžeme. Ježíš 39
pak řekl jim: Kalich zajisté, kterýž já
piji, píti budete, a křtem, kterýmž já se
křtím, křtěni budete, Ale seděti na pra- 40
vici mé neb na levici mé, neníť má věc
dáti, ale kterýmž připraveno jest. A 41
uslyšavše to deset, počali se hněvati na
Jakuba a na Jana. Ale Ježíš povolav 42
jich, řekl jim: Víte, že ti, kteříž sobě za-
libují vládnouti nad národy, panujíť nad
nimi; a kteříž velicí u nich jsou, moc pro-
vozují nad nimi. Ne takť bude mezi vámi. 43
Ale kdožkoli chtěl by mezi vámi býti
veliký, budiž váš služebník, A kdožkoli 44
z vás chtěl by býti přední, budiž služebník
všech. **Nebo i Syn člověka nepřišel, aby** 45
mu sloužili, ale aby sloužil, a aby dal
duši svou na vykoupení za mnohé. Tedy 46
přišli do Jericho, a když vycházel on z

Jericha, i učedlníci jeho a zástup mnohý,
Timeův syn, Bartimeus slepý, seděl podlé
47 cesty, žebře. A když uslyšel, že by byl
Ježíš Nazaretský, počal volati a říci: Ježíši,
48 synu Davidův, smiluj se nade mnou. I
přimlouvali mu mnozí, aby mlčel. Ale
on mnohem více volal: Synu Davidův,
49 smiluj se nade mnou. Tedy zastaviv se
Ježíš, kázal ho zavolati. I zavolali toho
slepého, řkouce jemu: **Dobré mysli buď,**
50 **vstaň, volá tě.** On pak povrh plášť svůj,
51 a zchopiv se, šel k Ježíšovi. I odpověděv
Ježíš, dí jemu: **Co chceš, ať učiním?** A
52 slepý řekl jemu: **Mistře, ať vidím.** Tedy
Ježíš řekl jemu: **Jdi, víra tvá tě uzdra-
vila.** A hned prohlédl, a **šel cestou za
Ježíšem.**

KAPITOLA XI.

1 A když se přiblížili k Jeruzalému a
Betfagi i Betany při hoře Olivetské, poslal
2 dva z učedlníků svých. A řekl jim: Jděte
do městečka, kteréž proti vám jest, a hned
vejdouce tam, naleznete oslátko přivázané,
na kterémž nižádný z lidí neseděl. Od-
3 vížíce, přiveďte. A řekl-liť by vám kdo:
Co to činíte? rcete: Že ho Pán potřebuje.
4 A hned je pošle sem. I odešli, a nalezli
oslátko přivázané vně u dveří na rozcestí.
5 I odvázali je. Tedy někteří z těch, kteříž

tu stáli, řekli jim: Co činíte, odvazujíce
oslátko? Oni pak řekli jim, jakož byl při- 6
kázal Ježíš. I nechali jich. Protož při- 7
vedli oslátko k Ježíšovi, a vložili na ně
roucha svá. I vsedl na ně. Mnozí pak 8
stlali roucha svá na cestě, a jiní rato-
lesti sekali z stromů, a metali na cestu.
A kteříž napřed šli, i ti, kteříž za ním 9
šli, volali, řkouce: Hosanna. Požehnaný,
kterýž se béře ve jménu Páně. Požehnané 10
království otce našeho Davida, kteréž
přišlo ve jménu Páně. Hosanna na výso-
stech. I všel do Jeruzaléma Ježíš, i do 11
chrámu. A spatřiv tu všecko, když již
byla večerní hodina, vyšel do Betany se
dvanácti. A druhého dne, když vycházel 12
z Betany, zlačněl. A uzřev z daleka fík, 13
an má listí, šel, zda by co nalezl na něm.
A když přišel k němu, nic nenalezl kromě
listí; nebo nebyl čas fíků. Tedy odpověděv 14
Ježíš, řekl jemu: Již více na věky nižá-
dný z tebe ovoce nejez. A slyšeli to
učedlníci jeho. I přišli do Jeruzaléma. 15
A všed Ježíš do chrámu, počal vymítati
ty, kteříž prodávali a kupovali v chrámě,
a stoly penězoměnců a stolice prodáva-
jících holuby převracel. A nedopustil, 16
aby kdo nádobu nesl skrze chrám. I 17
učil je, řka jim: Zdaliž není psáno, že
dům můj dům modlitby slouti bude u
všech národů? Vy pak učinili jste jej

18 peleší lotrů. Slyšeli pak to zákonníci i
přední kněží, a hledali, kterak by jej za-
hubili; nebo se ho báli, proto že všecken
19 zástup divil se učení jeho. A když byl
20 večer, vyšel z města. A jdouce ráno,
21 uzřeli ten fík, an usechl z kořene. Tedy
zpomenuv Petr, řekl jemu: Mistře, aj, ten
22 fík, kterémuž jsi zlořečil, usechl. I odpo-
věděv Ježíš, řekl jim: **Mějte víru Boží.**
23 Nebo amen pravím vám, že kdož by koli
řekl hoře této: Zdvihni se a vrz sebou do
moře, a nepochyboval by v srdci svém,
ale věřil by, že se stane, cožkoli dí, staneť
24 se jemu tak, což by koli řekl. Protož pra-
vím vám: **Zač byste koli, modléce se, pro-
sili, věřte, že vezmete, a staneť se vám.**
25 A když se postavíte k modlení, odpouštějte,
máte-li co proti komu, aby i Otec váš
26 nebeský odpustil vám hříchy vaše. Nebo
**jestliže vy neodpustíte, ani Otec váš, kte-
rýž v nebesích jest, odpustí vám hří-
27 chů vašich**! I přišli zase do Jeruzaléma. A
když on procházel se v chrámě, přistoupili
k němu přední kněží a zákonníci a starší.
28 I řekli jemu: Jakou mocí to činíš? A kdo
tobě dal tu takovou moc, abys tyto věci
29 činil? Tedy odpovídaje Ježíš, řekl jim:
Otížiť se i já vás na jednu věc. Odpo-
vězte mi, a povím vám, jakou mocí to
30 činím. Křest Janův s nebe-li byl, čili z
31 lidí? Odpovězte mi. I rozjímali sami

mezi sebou, řkouce: Díme-li: S nebe, díť:
Proč jste tedy neuvěřili jemu? Pakli 32
díme: Z lidí, bojíme se lidu. Nebo všickni
o Janovi smyslili, že právě byl prorok.
I odpověděvše, řekli Ježíšovi: Nevíme. 33
A Ježíš odpovídaje, řekl jim: Aniž já
vám povím, jakou mocí to činím.

KAPITOLA XII.

Tedy počal jim mluviti v podoben- 1
stvích: Vinici štípil člověk, a opletl ji plo-
tem, a vkopal pres, a ustavěl věži, a pro-
najal ji vinařům, i odšel na cestu. A když 2
toho čas byl, poslal k vinařům služe-
bníka, aby od vinařů vzal ovoce z vinice.
Oni pak javše jej, zmrskali ho, a odeslali 3
prázdného. I poslal k nim zase jiného 4
služebníka. I toho též kamenovavše,
ranili v hlavu, a odeslali zohaveného. I 5
poslal opět jiného. I toho zabili a mnoho
jiných, z nichž některé zmrskali, a jiné
zmordovali. Ještě pak maje jediného syna 6
milého, i toho poslal k nim naposledy,
řka: Ustýdnouť se syna mého. Ale vinaři 7
řekli jedni k druhým: Tentoť jest dědic;
poďte, zabíme jej, a budeť naše dědictví.
Tedy javše jej, zabili ho, a vyvrhli ven 8
z vinice. Což tedy učiní pán vinice? 9
Přijde, a zatratí vinaři ty, a dá vinici ji-
ným. Zdaliž jste písma toho nečtli? 10

Kámen, kterýž zavrhli stavitelé, ten uči-
11 něn jest hlavou úhlovou. Ode Pána stalo
se toto, a jest divné před očima našima.
12 I hledali ho jíti, ale báli se zástupu; nebo
poznali, že podobenství to proti nim po-
13 věděl. A nechavše ho, odešli pryč. Potom
poslali k němu některé z farizeů a Hero-
14 diánů, aby jej polapili v řeči. Kteřížto
přišedše, řekli jemu: Mistře, víme, že jsi
pravdomluvný, a nedbáš na žádného; nebo
nepatříš na osobu lidskou, ale v pravdě
cestě Boží učíš. Sluší-li daň dávati cí-
15 saři, čili nic? Dáme-liž, čili nedáme? On
pak znaje pokrytství jejich, řekl jim: Co
mne pokoušíte? Přineste mi peníz, ať po-
16 hledím. A oni podali. Tedy řekl jim:
Čí jest tento obraz a nápis? A oni řekli
17 mu: Císařův. I odpověděv Ježíš, řekl jim:
**Dávejtež tedy, což jest císařova, císaři, a
což jest Božího, Bohu.** I podivili se tomu.
18 Potom přišli k němu saduceové, kteříž
praví, že není z mrtvých vstání. I otázali
19 se ho, řkouce: Mistře, Mojžíš nám napsal:
Kdyby čí bratr umřel, a ostavil manželku,
a synů by neměl, aby bratr jeho pojal
manželku jeho, a vzbudil símě bratru
20 svému. I bylo sedm bratrů. A první
pojav manželku, a umřev, nepozůstavil
21 semene. A druhý pojav ji, také umřel,
a aniž ten ostavil semene. A třetí toli-
22 kéž. A tak ji pojalo těch sedm, a nezů-

stavili semene. Nejposléze pak po všech
umřela i ta žena. Protož při vzkříšeni, 23
když z mrtvých vstanou, čí z těch bude
manželka? Nebo jich sedm mělo ji za
manželku. A odpovídaje Ježíš, řekl jim: 24
**Zdaliž ne proto bloudíte, že neznáte pí-
sem ani moci Boží?** Nebo když vstanou 25
z mrtvých, nebudou se ženiti ani vdávati,
ale budou jako andělé nebeští. O mrt- 26
vých pak, že mají vstáti, zdaliž jste nečtli
v knize Mojžíšově, kterak ve keři pro-
mluvil k němu Bůh, řka: Já jsem Bůh
Arahamův, a Bůh Izákův, a Bůh Jákobův?
Neníť Bůh mrtvých, ale Bůh živých. Pro- 27
tož vy velmi bloudíte. Tedy přistoupil 28
jeden z zákonníků, slyšev je spolu se há-
dající, a vida, že jim dobře odpověděl,
otázal se ho: Které jest přikázaní první
ze všech? A Ježíž odpověděl jemu, že 29
první ze všech přikázaní jest: **Slyš, Izraeli,
Pán Bůh náš Pán jeden jest. Protož** 30
**milovati budeš Pána Boha svého ze
všeho srdce svého, a ze vší duše své, a
ze vší mysli své, i ze všech mocí svých.**
To jest první přikázaní. Druhé pak podobné 31
toto. **Milovati budeš bližního svého
jako sebe samého.** Většího přikázaní ji-
ného nad tato není. I řekl jemu ten 32
zákonník: Mistře, dobře jsi v pravdě po-
věděl. Nebo jeden jest Bůh, a není ji-
ného kromě něho; A milovati ho ze 33

všeho srdce, a ze vší mysli, a ze vší duše,
i ze všech mocí, a milovati bližního jako
sebe samého jest nade všecky zápaly a
34 oběti. A viděv Ježíš, že by moudře od-
pověděl, dí jemu: Nejsi daleko od krá-
lovství Božího. A žádný více nesměl se
35 ho tázati. I odpovídaje Ježíš, řekl, uče
v chrámě: Kterak praví zákonníci, že
36 Kristus jest syn Davidův? Nebo David
praví v Duchu svatém: Řekl Pán Pánu
mému: Seď na pravici mé, ažť i položím
37 nepřátely tvé za podnože noh tvých. Poně-
vadž sám David nazývá jej Pánem, kte-
rakž tedy syn jeho jest? A mnohý zá-
38 stup rád ho poslouchal. I mluvil jim v
učení svém: Varujte se zákonníků, kteříž
chtějí v krásném rouše choditi, a pozdra-
39 vováni býti na trzích, A na předních
stolicech seděti v školách, a přední místa
40 míti na večeřech, Kteřížto zžírají domy
vdovské, a to pod zámyslem dlouhých
41 modliteb. Tiť vezmou soud těžší. A po-
sadiv se Ježíš proti pokladnici, díval se,
kterak zástup metal peníze do pokladnice.
42 A mnozí bohatí metali mnoho. A při-
šedši jedna chudá vdova, i vrhla dva šarty,
43 což jest čtvrtá částka peníze. I svolav
učedlníky své, dí jim: Amen pravím vám,
že tato chudá vdova více uvrhla, než tito
44 všickni, kteříž metali do pokladnice. Nebo
všickni z toho, což jim zbývalo, metali,

ale tato z své chudoby, všecko, což měla, uvrhla, všecku živnost svou.

KAPITOLA XIII.

A když vycházel z chrámu, dí jemu 1
jeden z učedlníků jeho: Mistře, pohleď,
kteraké kamení a jaké stavení! Tedy 2
Ježíš odpovídaje, řekl jemu: Vidíš tato
tak veliká stavení? Nebudeť ostaven ká-
men na kameni, kterýž by nebyl zbořen.
A když se posadil na hoře Olivetské 3
proti chrámu, otázali se jeho soukromí
Petr, Jakub a Jan a Ondřej: Pověz nám, 4
kdy to bude? A které znamení, když se
toto všecko bude plniti? Ježíš pak od- 5
povídaje jim, počal praviti: Vizte, aby vás
někdo nesvedl. Neboť mnozí přijdou ve 6
jménu mém, řkouce: Já jsem Kristus, a
mnohéť svedou. Když pak uslyšíte o boji 7
a pověst o válkách, nestrachujte se; nebo
musí to býti, ale ne i hned konec. Po- 8
vstaneť zajisté národ proti národu a krá-
lovství proti království, a budou země tře-
sení po místech, a hladové i bouřky. A 9
toť počátkové bolestí. Vy pak šetřte se.
Nebo vydávati vás budou na sněmy a do
shromáždění; budete biti, a před vládaři
a králi stanete pro mne, na svědectví jim;
Ale ve všech národech nejprv musí býti 10
kázáno evangelium. Když pak vás po- 11

vedou, vyzrazujíce, nestarejte se předtím,
co byste mluvili, aniž pečlivě přemyšlujte,
ale což vám bude dáno v tu hodinu, to
mluvte; nebo nejste vy, kteříž mluvíte,
12 ale Duch svatý. Vydáť pak bratr bratra
na smrt a otec syna, a povstanou děti
13 proti rodičům, a budou je mordovati. A
budete v nenávisti všechněm pro jméno
mé. Ale **kdož setrvá až do konce, tenť**
14 **spasen bude.** Když pak uzříte ohavnost
zpuštění, o kteréž povědíno jest skrze
Daniele proroka, ana stojí, kdež by státi
neměla, (kdo čte, rozuměj,) tehdáž ti, kdož
by v Židovstvu byli, ať utekou na hory.
15 A kdož by na střeše byl, nesstupuj do
domu, ani vcházej, aby co vzal z domu
16 svého. A kdo na poli, nevracuj se zase,
17 aby vzal roucho své. Běda pak těhotným
18 a těm, kteréž krmí v těch dnech. Protož
modlte se, aby utíkání vaše nebylo v zimě.
19 Neboť budou ti dnové ssoužení, jakéhož
nebylo od počátku stvoření, kteréž Bůh
20 stvořil, až dosavad, aniž bude. A byť
nebyl ukrátil Pán těch dnů, nebyl by
spasen žádný člověk. Ale pro vyvolené,
21 kteréž vyvolil, ukrátil těch dnů. A teh-
dáž řekl-li by vám kdo: Aj, teď jest Kri-
22 stus, aneb aj, tamto, nevěřte. Neboť po-
vstanou falešní Kristové a falešní proroci,
a budou činiti divy a zázraky k svedení
23 by možné bylo, také i vyvolených. Vy

pak šetřte se. Aj, předpověděl jsem vám
všecko. V těch pak dnech, po ssoužení 24
tom, slunce se zatmí, a měsíc nedá světla
svého. A hvězdy nebeské budou padati, 25
a moci, které jsou na nebi, pohnou se.
A tehdážť uzří Syna člověka, an se béře 26
v oblacích s mocí velikou a s slávou. I 27
tehdyť pošle anděly své, a shromáždí vy-
volené své ode čtyř větrů, od končin země
až do končin nebe. Od fíku pak učte se 28
podobenství tomuto: Když již ratolest jeho
omladne, a vypučí se listí, znáte, že
blízko jest léto. Takž i vy, když uzříte, 29
ano se tyto věci dějí, vězte, že blízko jest
a ve dveřích. Amen pravím vám, žeť ne- 30
pomine pokolení toto, až se tyto všecky
věci stanou. **Nebe a země pominou, ale** 31
slova má nikoli nepominou. Ale o tom 32
dni a hodině žádný neví, ani andělé, kte-
říž jsou v nebesích, ani Syn, jediné Otec.
Vizte, bděte a modlte se; nebo nevíte, 33
kdy bude ten čas. Jako člověk, kterýž 34
daleko odšel, opustiv dům svůj, a poručiv
služebníkům svým vládařství, a jednomu
každému práci jeho, vrátnému přikázal,
aby bděl. **Protož bděte; nebo nevíte, kdy** 35
Pán domu přijde, u večer-li, čili o půl-
noci, čili když kohouti zpívají, čili ráno. 36
Aby snad přijda v nenadále, nenalezl
vás, a vy spíte. A cožť vám pravím, 37
všechněmť pravím: Bděte.

KAPITOLA XIV.

Po dvou pak dnech byl hod beránka
a přesnic; i hledali přední kněží a zákonníci,
kterak by jej lstivě jmouce, zamor-
2 dovali. Ale pravili: Ne v svátek, aby snad
3 nebyl rozbroj v lidu. A když byl v Betany,
v domu Šimona malomocného, a
seděl za stolem, přišla žena, mající nádobu
alabastrovou masti velmi drahé, z
nardového koření. A rozbivši alabastrovou
4 nádobu, vylila ji na hlavu jeho. I hněvali
se někteří mezi sebou, řkouce: I proč
5 ztráta masti této stala se? Nebo mohlo
toto prodáno býti, dráže než za tři sta
peněz, a dáno býti chudým. I zpouzeli
6 se na ni. Ale Ježíš řekl: Nechte jí. Proč
ji rmoutíte? Dobrýť skutek učinila nade
7 mnou. Však chudé máte vždycky s sebou,
a když budete chtíti, můžete jim dobře
činiti, ale mne ne vždycky míti budete.
8 Ona což mohla, to učinila; předešlať, aby
9 těla mého pomazala ku pohřebu. Amen
pravím vám: Kdežkoli bude kázáno toto
evangelium po všem světě, takéť i to, což
učinila tato, bude vypravováno na pa-
10 mátku její. Tedy Jidáš Iškariotský, jeden
ze dvanácti, odšel k předním kněžím, aby
11 jim ho zradil. Oni pak uslyševše, zradovali
se, a slíbili mu peníze dáti. I hledal,
12 kterak by ho příhodně zradil. Prvního
pak dne přesnic, když velikonoční beránek

zabíjín býval, řkou jemu učedlníci jeho:
Kde chceš, ať jdouce, připravíme, abys
jedl beránka? I poslal dva z učedlníků 13
svých a řekl jim: Jděte do města, a po-
tkáť vás člověk džbán vody nesa. Jdětež
za ním. A kamžkoli vejde, rcete hospo- 14
dáři: Mistrť praví: Kde jest večeřadlo, v
němž bych jedl beránka s učedlníky svými?
A on vám ukáže večeřadlo veliké, podlá- 15
žené a připravené. Tu nám připravte.
I odešli učedlníci jeho, a přišli do města, 16
a nalezli tak, jakož jim byl pověděl. I
připravili beránka. Když pak byl večer, 17
přišel se dvanácti. A když seděli za sto- 18
lem a jedli, řekl Ježíš. Amen pravím vám,
že jeden z vás mne zradí, kterýž jí se
mnou. A oni se počali rmoutiti, a pra- 19
viti jemu jeden každý obzvláštně: Zdali
já jsem? A jiný: Zdali já? On pak od- 20
pověděv, řekl jim: Jeden ze dvanácti, kte-
rýž omáčívá se mnou v mise. Syn zajisté 21
člověka jde, jakož psáno o něm, ale běda
člověku tomu, skrze něhož Syn člověka
bude zrazen. Dobré by bylo jemu, aby
se byl nenarodil člověk ten. A když oni 22
jedli, vzav Ježíš chléb, a dobrořečiv, lá-
mal a dával jim, řka: Vezměte, jezte, to
jest tělo mé. A vzav kalich, a díky uči- 23
niv, dal jim. **A pili z něho všickni.** I 24
řekl jim: To jest krev má smlouvy té
nové, kteráž se za mnohé vylévá. Amen 25

pravím vám, žeť již více nikoli nebudu
píti z plodu vinného kořene, až do onoho
dne, když jej píti budu nový v království
26 Božím. A sezpívavše písničku, vyšli na
27 horu Olivetskou. Potom řekl jim Ježíš:
Všickni vy zhoršíte se nade mnou této
noci. Nebo psáno jest: Bíti budu pa-
28 stýře, a rozprchnou se ovce. Ale když
z mrtvých vstanu, předejduť vás do Gali-
29 lee. Tedy Petr řekl jemu; Byť se pak
30 všickni zhoršili, ale já nic. I řekl jemu
Ježíš: Amen pravím tobě, že dnes této
noci, prvé než kohout po dvakrát zazpívá,
31 třikrát mne zapříš. On pak mnohem více
mluvil: Bychť pak měl s tebou i umříti,
nikoliť nezapřím tebe. A takž také i
32 všickni mluvili. I přišli na místo, kteréž
muž jméno Getsemany. Tedy řekl uče-
dlníkům svým: Seďtež tuto, až se pomo-
33 dlím. A pojav s sebou Petra a Jakuba
a Jana, počal se lekati a velmi teskliv
34 býti. I dí jim: Smutnáť jest duše má až
35 k smrti. Počekejtež tuto a bděte. A
poodšed maličko, padl na zemi a modlil
se, aby, byloli by možné, odešla od něho
36 hodina ta. I řekl: Abba, **Otče, všecko
jest možné tobě.** Přenes kalich tento ode
mne, ale však ne, což já chci, ale co ty.
37 I přišel a nalezl je, ani spí. I řekl Pe-
trovi: Šimone, spíš? Nemohl-lis jediné
38 hodiny bdíti? Bděte a modlte se, abyste

nevešli v pokušení. Ducht zajisté hotov
jest, ale tělo nemocno. A opět odšed, 39
modlil se, táž slova mluvě. A navrátiv 40
se, nalezl je, ani opět spí, (nebo oči je-
jich byly obtíženy;) aniž věděli, co by
jemu odpověděli. I přišel po třetí, a řekl 41
jim: Spětež již a odpočívejte; dostiť jest.
Přišlať ta hodina; aj, Syna člověka, zra-
zují v ruce hříšných. Vstaňte, poďme. 42
Aj, kterýž mne zrazuje, blízkoť jest. A 43
hned, když on ještě mluvil, přišel Jidáš,
kterýž byl jeden ze dvanácti, a s ním zá-
stup veliký s meči a s kyjmi, od předních
kněži a od zákonníků a starších. Zrádce 44
pak jeho byl jim dal znamení, řka: Kte-
réhožkoli políbím, tenť jest; jmětež ho, a
veďte opatrně. A přišed, hned přistoupiv 45
k němu, řekl: Mistře, Mistře, a políbil
ho. Tedy oni vztáhli naň ruce své, a 46
jali jej. Jeden pak z těch, kteříž tu okolo 47
stáli, vytrh meč, udeřil služebníka nejvyš-
šího kněze, a uťal jemu ucho. I odpo- 48
věděv Ježíš, řekl jim: Jako na lotra vyšli
jste s meči a s kyjmi, abyste mne jali?
Na každý den býval jsem u vás, uče v 49
chrámě, a nejali jste mne. Ale aby se
naplnila písma. Tedy opustivše jej, vši- 50
ckni utekli. Jeden pak mládenček šel za 51
ním, odín jsa rouchem lněným po nahém
těle. I popadli jej mládenci. On pak 52
opustiv roucho, nahý utekl od nich. I 53

přivedli Ježíše k nejvyššímu knězi, a sešli
se k němu všickni přední kněží i starší
54 i zákonníci. Petr pak šel za ním zda-
leka až na dvůr nejvyššího kněze; i seděl
55 s služebníky, zhřívaje se u ohně. Ale
přední kněží i všecka ta rada hledali proti
Ježíšovi svědectví, aby jej na smrt vypali,
56 a však nenalezli. Nebo ač mnozí křivé
svědectví vydávali proti němu, však svě-
57 dectví jejich nebyla jednostejná. Tedy
někteří povstavše, křivé svědectví dávali
58 proti němu, řkouce: My jsme slyšeli to-
hoto, že řekl: Já zbořím chrám tento rukou
udělaný, a ve třech dnech jiný ne rukou
59 udělaný postavím. Ale ani to jejich svě-
60 dectví nebylo jednostejné. Tedy povstav
nejvyšší kněz u prostřed, otázal se Ježíše,
řka. Neodpovídáš ničeho, což tito na tebe
61 svědčí? Ale on mlčel, a nic neodpověděl.
Opět nejvyšší kněz otázal se ho a řekl
jemu: Jsiliž ty Kristus, ten Syn toho Po-
62 žehnaného? A Ježíš řekl: **Jáť jsem, a
uzříte Syna člověka, an sedí na pravici
moci Boží, a přichází s oblaky nebe-
63 skými.** Tedy nejvyšší kněz roztrh roucha
svá, řekl: I což ještě potřebujeme svědků?
64 Slyšeli jste rouhání. Co se vám zdá? Oni
pak všickni potupili jej, že jest hoden
65 smrti. I počali někteří naň plvati, a tvář
jeho zakrývati, a jej poličkovati, a říkati
jemu: Prorokuj. A služebníci kyji jej bili.

A když byl Petr v síni dole, přišla jedna 66
z děvek nejvyššího kněze. A uzřevši Petra, 67
an se ohřívá, a popatřivši naň, dí: I ty
s Ježíšem Nazaretským byl jsi. Ale on 68
zapřel, řka: Aniž vím, ani rozumím, co
ty pravíš. I vyšel ven před síň, a kohout
zazpíval. Tedy děvka, uzřevši jej opět, 69
počala praviti těm, kteříž tu okolo stáli,
že tento z nich jest. A on opět zapřel. 70
A po malé chvíli opět ti, kteříž tu stáli,
řekli Petrovi: Jistě z nich jsi, nebo i Gali-
lejský jsi, i řeč tvá podobná jest. On 71
pak počal se proklínati a přisahati: Ne-
znám člověka toho, o němž pravíte. A 72
hned po druhé kohout zazpíval. I rozpo-
menul se Petr na slovo, kteréž byl řekl
jemu Ježíš: Že prvé než kohout dvakrát
zazpívá, třikrát mne zapříš. **A vyšed,
plakal.**

KAPITOLA XV.

A hned ráno, uradivše se přední kněží 1
s staršími a s zákonníky i se vším shro-
mážděním, svázavše Ježíše, vedli jej a dali
Pilátovi. I otázal se ho Pilát: Ty-li jsi 2
ten král Židovský? A on odpověděv,
řekl jemu. Ty pravíš. I žalovali na něj 3
přední kněží mnoho. On pak nic neod-
povídal. Tedy Pilát otázal se ho opět, 4
řka: Nic neodpovídáš? Hle, jak mnoho

5 proti tobě svědčí. Ale Ježíš předce nic
6 neodpověděl, tak že se podivil Pilát. V
svátek pak propouštíval jim jednoho z
7 vězňů, za kteréhož by koli prosili. I byl
jeden, kterýž sloul Barabáš, s svárlivými
v vězení, kteříž v svadě vraždu byli spá-
8 chali. A zvolav zástup, počal prositi,
9 aby učinil, jakož jim vždycky činíval. Pilát
pak odpověděl jim, řka: Chcete-li, pro-
10 pustím vám krále Židovského? (Nebo
věděl, že jej z závisti vydali přední kněží.)
11 Ale přední kněží ponukli zástupu, aby jim
12 raději propustil Barabáše. A Pilát od-
pověděv, řekl jim zase: Což pak chcete,
ať učiním tomu, kteréhož králem Židov-
13 ským nazýváte? A oni opět zvolali: Ukři-
14 žuj ho. A Pilát pravil jim: I co zlého
učinil? Oni pak více volali: Ukřižuj ho.
15 Tedy Pilát, chtě lidu dosti učiniti, pustil
jim Barabáše, a dal jim Ježíše ubičova-
16 ného, aby byl ukřižován. Žoldnéři pak
uvedli jej vnitř do síně, do rathouzu, a
17 svolali všecku zběř. I oblékli jej v šarlat,
18 a korunu zpletše z trní, vložili naň. I po-
čali ho pozdravovati: Zdráv buď, králi
19 Židovský. **A bili hlavu jeho třtinou, a
plili na něj,** a sklánějíce kolena, klaněli
20 se jemu. A když se jemu naposmívali,
svlékli s něho šarlat, a oblékli jej v roucho
jeho vlastní. I vedli jej, aby ho ukřižo-
21 vali. I přinutili nějakého Šimona Cyre-

nenského, pomíjejícího, (kterýž šel z pole,
otce Alexandrova a Rufova,) aby nesl
kříž jeho. I vedli jej až na místo Gol- 22
gota, to jest, (vyložil-li by,) popravné místo.
I dávali mu píti víno s mirrou, ale on 23
nepřijal. A ukřižovavše jej, rozdělili rou- 24
cha jeho, mecíce o ně los, kdo by co vzíti
měl. A byla hodina třetí, když ho ukři- 25
žovali. A byl nápis viny jeho napsán: 26
Král Židovský. Ukřižovali také s ním dva 27
lotry, jednoho na pravici, a druhého na
levici jeho. I naplněno jest písmo, řkoucí: 28
A s nepravými počten jest. A kteříž cho- 29
dili mimo něj, rouhali se jemu, potřásajíce
hlavami svými, a říkajíce: Hahá, kterýž
rušíš chrám a ve třech dnech vzděláváš,
Spomoz sobě samému, a sstup s kříže. 30
Též i přední kněží posmívajíce se, jeden 31
k druhému s zákonníky pravili: Jinýmť
pomáhal, sám sobě pomoci nemůže. Kri- 32
stus, ten král Izraelský, nechažť nyní
sstoupí s kříže, ať uzříme a uvěříme. A
i ti, kteříž s ním ukřižováni byli, útržku
mu činili. A když byla hodina šestá, 33
stala se tma po vší zemi až do hodiny
deváté. A v hodinu devátou zvolal Ježíš 34
hlasem velikým, řka: Elói, Elói, lama za-
bachtani? Což se vykládá: Bože můj,
Bože můj, pročs mne opustil? A někteří 35
z okolo stojících, slyševše to, pravili: Hle,
Eliáše volá. A běžev jeden, naplnil houbu 36

octem, a vloživ na tresť, dával jemu píti,
řka: Ponechte, uzříme, přijde-li Eliáš, aby
37 jej složil. Ježíš pak zvolav hlasem veli-
38 kým, pustil duši. A opona v chrámě roz-
39 trhla se na dvé, od vrchu až dolů. Viděv
pak centurio, kterýž tu naproti stál, že
tak volaje, vypustil duši, řekl: **Jistě člo-**
40 **věk tento Syn Boží byl.** Byly pak tu i
ženy, zdaleka se dívajíce, mezi nimiž byla
Maria Magdaléna, a Maria Jakuba men-
41 šího, a Jozesova mátě, a Salome, Kteréž,
když ještě byl v Galilei, chodily za ním
a posluhovaly jemu, i jiné mnohé, kteréž
42 byly s ním vstoupily do Jeruzaléma. A
když již byl večer, (že byl den připravo-
43 vání, to jest před sobotou,) Přišed Jozef
z Arimatie, počestná osoba úřadná, kte-
rýž také očekával království Božího, směle
všel ku Pilátovi, a prosil za tělo Ježíšovo.
44 Pilát pak podivil se, jižli by umřel. A
povolav centuriona, otázal se ho, dávno-li
45 je umřel. A zvěděv od centuriona, dal
46 tělo Jozefovi. I koupiv plátna, a sňav ho,
obvinul v plátno, a položil do hrobu, kte-
rýž byl vytesán z skály, a přivalil kámen
47 ke dveřům hrobovým. Ale Maria Magda-
léna a Maria Jozesova dívaly se, kde
by byl položen.

KAPITOLA XVI.

A když pominula sobota, Maria Magda- 1
léna a Maria Jakubova a Salome nakou-
pily vonných věcí, aby přijdouce, poma-
zaly Ježíše. Protož velmi ráno v první 2
den po sobotě přišly k hrobu, an již slunce
vzešlo. I pravily vespolek: Kdo nám od- 3
valí kámen ode dveří hrobových? (A 4
vzhlédše, uzřely odvalený kámen.) Byl
zajisté veliký velmi. A všedše do hrobu, 5
uzřely mládence, an sedí na pravici,
oděného rouchem bílým. I ulekli se. On 6
pak řekl jim: Nebojte se. Ježíše hledáte
Nazaretského, toho ukřižovaného. **Vstalť
jest,** neníť ho tuto; aj, místo, kdež jej byli
položili. Ale jděte, povězte učedlníkům 7
jeho i Petrovi, žeť vás předejde do Galilee.
Tam jej uzříte, jakž pověděl vám. A vy- 8
šedše rychle, utekly od hrobu; nebo přišel
na ně strach a hrůza. A aniž komu co
řekly, nebo se bály. Vstav pak Ježíš z 9
mrtvých ráno v neděli, ukázal se nejprv
Marii Magdaléně, z níž byl vyvrhl sedm
ďáblů. Ona pak šedši, zvěstovala těm, 10
kteříž s ním bývali, lkajícím a plačícím.
A oni slyšavše, že by živ byl, a vidín od 11
ní, nevěřili. Potom pak dvěma z nich 12
jdoucím ukázal se v jiné způsobě, když
šli přes pole. A ti šedše, pověděli jiným. 13
Ani těm nevěřili. Potom sedícím spolu 14

jedenácti ukázal se, a **trestal nedověru**
jejich a tvrdost srdce, že těm, kteříž jej
15 viděli vzkříšeného, **nevěřili.** A řekl jim:
Jdouce po všem světě, kažte evange-
16 **lium všemu stvoření. Kdož uvěří a po-**
křtí se, spasen bude; kdož pak neuvě-
17 **ří, budeť zatracen.** Znamení pak ti, kteří
uvěří, tato míti budou: Ve jménu mém ďá-
bly budou vymítati, jazyky novými mluviti.
18 Hady bráti, a jestliže by co jedovatéh-
pili, nikoliť jim neuškodí; na nemocn-
ruce vzkládati budou, a dobře se mí-
19 budou. Když pak jim odmluvil Pán
zhůru vzat jest do nebe, a sedí na pravic
20 Boží. A oni vyšedše, kázali všudy, a Pá-
jim pomáhal, a slov jejich potvrzova-
činěním divů.

